



CALEA MÂNTUIIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Educatorii școlilor noastre

Debutul acestui nou an școlar ne aduce iar, în prim-planul atenției noastre: elevi, profesori, părinți, decidenți ai societății, provocări multiple legate de acest proces educațional. În toate canalele media sunt prezente astăzi știri despre o multitudine de probleme, de la cele care ilustrează o dotare precară a clădirilor, a claselor, până la cele legate de programa școlară și altele asemenea.

Actul educațional este un proces complex în care sunt implicați mai mulți factori interni sau subiectivi, precum și alții, externi sau obiectivi. Între acești factori pot fi considerați ereditatea (adică amprenta psiho-soamică a neamului sau a familiei din care provenim), educația însăși (adică tradiția sau școala de gândire predominantă într-o anumită societate) și mediul cultural.

Mai concludent, din perspectiva factorilor speciali, sunt determinați: familia, Biserica și Școala. Astfel, în familie, un rol major îl joacă părinții, alături de bunici, care pun amprenta celor *șapte ani de acasă*. În Biserică, adică în comunitatea parohială, cel cărui-a-i revine sarcina participării la actul educațional, cu puternice amprente religioase-creștine, este preotul. În ceea ce privește Școala, aici răspunderea hotărâtoare o are învățătorul, dascălul sau profesorul.

Între dascăl și elevi săi se stabilește o relație specială, de angajament total, de dăruire reciprocă, de conlucrare. Dacă în alte domenii de activitate, relația între cei care participă la realizarea acțiunii contractate este una determinată de interese economice și îi păstrează pe parteneri într-o oarecare distanță, în relația dintre educator și educabil situația este cu totul alta.

Diferența de perspectivă este dată aici de natura *obiectului* muncii, adică educația.

Conform dicționarului (MDA/II, 2010) a educa e definit ca: „a influența în mod sistematic (și în cadru organizat) formarea și dezvoltarea însușirilor intelectuale, morale, fizice etc. ale copiilor, ale tineretului sau ale oamenilor”.

Astfel, sunt vizate paliere diverse ale persoanei. De la cele ce țin de cunoștințele necesare progresului științific, apoi cele de ordin spiritual, la care se

adaugă și cele ale capacităților fizice necesare activităților sportive.

Din cele de mai sus deducem că a educa nu se rezumă doar la transmiterea unor informații care să îmbogățească cantitativ mintea ci, alături de această lucrare, este necesară și o edificare interioară.

Marele savant și pedagog Simion Mehedinți atrage atenția asupra modului în care sunt selectați cei care vor să fie dascăli: „Pedagogia celui care mușluiește mereu prin cărți, fără să aibă intuiția vie a sufletului popular, aceea nu poate fi decât un lucru searbăd, prin urmare nefolositor sau chiar de-a dreptul vătămător. Vrând sau nevrând, un astfel de pedagog fără personalitate se va lipi de tipicul pedagogiei convenționale, care îmbracă pe toți copiii, din toate țările, cu aceeași haină, fără să țină seama dacă le e cald ori frig, dacă se potrivește ori nu cu măsura trupului lor. De unde urmează că cea mai grea și mai gingașă sarcină a unui stat este alegerea și pregătirea celor chemați a îndruma creșterea tineretului, începând cu alegerea învățătorului unei cătune și sfârșind cu oamenii într-adevăr reprezentativi, care trebuie să conducă cele mai înalte instituții de educație”.

Vrednicul de pomenire, Grigorie Comșa, ierarhul Aradului din anii '20, le scrie învățătorilor: „Trebuie să fie mândri nu numai preoții, dar și învățătorii, că se așteaptă și de la ei liniștirea patimilor produse de politicianism și înlocuirea lor cu energiile creatoare ale sufletelor românești. Ori cât ar fi deci zbuclimat un învățător de grijile zilnice, - el trebuie să se animeze până la cea mai înaltă culme, gândindu-se că munca lui nu este o simplă frunză de leac pe rana sângerată a unor stări trecătoare, ci face parte din complexul de acțiuni, menite a ține pururea trează sensibilitatea etică a neamului și țesătura psihică a omului creștin din creștet până în tălpi”.

Cerințele enunțate mai sus sunt generate de faptul că educația este actul prin care adăugăm valoare, clădim personalități, devenim și contribuim la devenirea celor din jur.

Pr. Filip ALBU

PREDICA

Ascultători de cuvântul lui Hristos

Duminica a XVIII-a după Rusalii - Pescuirea minunată

„În vremea aceea, Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret, și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și șezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și făcând ei aceasta, au prins multe mări de pește, că li se rupeau mrejele. Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea peștilor pe care îi prinseseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El”. (Luca 5, 1-11)



Sfânta Evanghelie a Duminicii a XVIII-a după Rusalii relatează minunea unei pescuiri abundente, protagoniști fiind atât pescarii, ce își spălau mrejele lângă lacul Ghenizaret, cât și mulțimile care ascultau cuvântul lui Dumnezeu. O pescuire minunată, prin care aflăm că Mântuitorul Iisus Hristos este pescarul absolut care aruncă cuvântului Său pentru a ne prinde pe fiecare dintre noi, pentru că El este „Cel care dă hrană la tot trupul” (Psalmul 135, 25). Plasa sau mrejele de pescuit au fost și sunt instrumente ale îndeletnicirii pescarilor pentru a asigura hrana omului, dar prin rostul lor au devenit cuvântul lui Dumnezeu cel adevărat care prinde sufletele oamenilor și le aduce în corabia mântuirii. Corabia este Biserica lui Hristos care plutește mereu pe marea acestei lumi și care, prin slujitorii săi, pentru a fi pescari de oameni, continuă pescuirea minunată, la adânc, așa cum i-a învățat Mântuitorul și cheamă și pe alții la împărțirea rodului muncii, adică harul Sfântului Duh prezent în Sfintele Taine ale Bisericii, așa cum frumos cântăm în troparul Pogorării Sfântului Duh: „Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeule nostru, Cela ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule-oameni, slavă Ție!”

Dar pe lângă această ascultare a oamenilor din prima parte a Evangheliei, ceea ce ne atrage atenția este și modul prin care Mântuitorul îi chemă să devină apostoli și provocarea Mântuitorului adresată lui Simon: „Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți” (Luca 5, 4). În acest adânc al ascultării sufletului nostru ne chemă Hristos să ne întâlnim cu El, pentru că spune atât de frumos Psalmistul David: „Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale.” (Psalmul 41, 9). Luând parcă aminte la cuvintele Mântuitorului pe care le-am auzit la Sfânta Evanghelie din duminica trecută despre *lepădarea de sine a omului, despre luarea crucii și despre urmarea lui Hristos*, Simon se leapădă de sine și nu mai face ceea ce voia să facă, ci ascultă cuvintele Învățătorului său. Model de ascultare desăvârșită de voia Tatălui ceresc ni s-a făcut nouă chiar Domnul Iisus Hristos, Care S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte pe cruce: „S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce.” (Filipeni 2, 8). Dacă ascultarea lui Hristos de Tatăl a fost din iubire, se impune ca și noi, creștinii, să ascultăm de Dumnezeu, astfel încât, așa cum spune Sfântul

Continuare în pagina 2

Pr. Mihai OPREA

Din sumar

▶ Adonai
pagina 2, Prof. Amalia Stana

▶ Știri
pagina 4

Admitere la Școala doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad

În data de 17 Septembrie 2019 s-au încheiat procesul de admitere la Școala doctorală a Facultății de Teologie Ortodoxă „Iarion V. Felea” a Universității „Aurel Vlaicu” din Arad. Conform cu recomandările legislative și bisericești în vigoare, prezente în Metodologia de admitere, cei nouă candidați înscriși au susținut două examene: proba scrisă la disciplina Teologie Dogmatică, iar mai apoi, proba orală la disciplina pentru care au optat.

Părintele decan, profesor universitar dr. Cristinel Ioja ne-a făcut câteva precizări, cu acest prilej: „Perspectivele Școlii Doctorale din Arad le gândim în patru direcții pe care le dorim asumate și realizate în anii care urmează: 1) integrarea de

noi specialiști, profesori habilitați în Școala Doctorală, așa încât să acoperim disciplinele fundamentale ale Teologiei ortodoxe; 2) inițierea unor proiecte de cercetare în care să fie integrați profesori și doctoranzi la nivel național; 3) inițierea unor cooperări academice la nivel internațional pentru o și mai bună participare la mișcarea ideilor teologice din aria pe care o reprezentăm; 4) integrarea revistei Studia Doctoralia în baze de date internaționale pentru o și mai bună vizibilitate teologică-academică. Astfel, rămânem consecvenți în dorința de a sluji Biserica lui Hristos, corpul profesoral fiind implicat pentru un învățământ academic de calitate”.

F.A.



Taina unirii cu Hristos în Biserică

Element fundamental al existenței noastre ca ființe lucrătoare și responsabile în dimensiunea comunitară a Bisericii, Sfânta și dumnezeiasca Euharistie este „Taina care încoronează Botezul și Mirungerea nu numai ca plenitudine a puterii și a vieții celei noi, începută virtual prin Botez și având în ea puterea virtuală, dezvoltată prin Mirungere. Euharistia implică în ea puterea morții depline față de existența separată de Dumnezeu, începută prin Botez și dezvoltată prin Mirungere” (pr. prof. Dumitru Stăniloae, TDO, vol. III, p. 84).

Început și legătură deopotrivă, adunare și mulțumire, aducere aminte și totodată pregustare a veșnicilor bunătăți, jertfă, mijloc sau medicament al nemuririi, Sfânta Euharistie constituie realitatea „vivificatoare” a Bisericii, care îl face prezent pe Mântuitorul Hristos în noi până la sfârșitul veacurilor. Este mijlocul prin care Dumnezeu, în nespusa Sa bunătate, „hrănește, edifică și dă forța motrice spre cele din urmă. Astfel, organismul bisericesc devine ceva viu, totdeauna unificator și deschis spre viitor. Hrana și vivificarea Tainei transfigurează și înnoiește imaginea trupului bisericesc, o face lucrătoare și mișcătoare spre bunătate” (cf. Nikos Matsukas, Teologia Dogmatică, București, pp. 360-361).

Prin Taina Sfintei Euharistii, Mântuitorul Hristos intră în ungherele cele mai ascunse ale ființei noastre, dezlăcușându-ne de acolo toată patima și toată neputința. Ea implică prin urmare prezența reală și personală a Domnului în interiorul celui care dorește să-L primească. Este așadar „Taina în care sub chipul pâinii și al vinului se împărtășește credincioșilor însuși Trupul și Sângele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci” (pr. prof. Dumitru Popescu, Iisus Hristos Pantocrator, p. 324). Și cine oare se mai poate îndoi de acest lucru, dat fiind faptul că Însuși Domnul, stând în mijlocul Ucenicilor Săi, a spus la Cina cea de Taină, „acesta este Trupul Meu... acesta este Sângele Meu...”



„Pentru aceasta suntem deplin încredințați că ne împărtășim cu trupul și cu sângele lui Hristos” (cf. I Corinteni 11, 23-25) - spune Sfântul Chiril al Ierusalimului - „În chipul pâinii și se dă trupul, iar în chipul vinului și se dă sângele ca să ajungi prin împărtășirea cu Trupul și cu Sângele lui Hristos unit într-un singur trup și sânge cu El. Astfel ajungem și purtători de Hristos, pentru că Trupul și Sângele Lui se împărtășesc mădularelor noastre. Astfel, după cuvintele fericitului Petru, ajungem părtași firii dumnezeiești” (Sf. Chiril al Ierusalimului, Catehezele baptismale, IV, 3).

Iată de ce a descrie cu puținele și săracele noastre cuvinte această Sfântă Taină este pe departe o lucrare profundă și complexă, încărcată de greutatea prezenței reale a Mântuitorului Hristos cu Trupul și Sângele Său, în trupul și sângele nostru. Dacă în celelalte Sfinte Taine ale Bisericii prezența se face în chip tainic și nevăzut, în Sfânta Euharistie, El este împreună cu noi în chip văzut. Domnul străbate jertfa noastră de mulțumire (gr. eucharistia - mulțumirea cea mare) și se oferă ca răspuns și binecuvântare, medicament și totodată hrană, până la sfârșitul veacurilor.

Această frumoasă împreunare începe

bineînțeles printr-o invitație la cină. Prima chemare o face Domnul „oilor celor pierdute ale casei lui Israel”. Întăriți odinioară prin numeroase semne și minuni, aceștia n-au ascultat chemarea, scandalizându-se la auzul cuvintelor Domnului: „Dacă nu veți mânca Trupul Meu și nu veți bea Sângele Meu, nu veți avea viață întru voi” (II Pt. 1, 4). Au rămas deoparte, așteptând încă la ușă întrucât „n-au înțeles în chip duhovnicesc cele spuse, s-au depărtat de El, socotind că-i îndeamnă să mănânce trupul Lui” (Sfântul Chiril, IV, 4).

În această Sfântă Taină, cel botezat este chemat la o permanentă reinnoire, la lepădarea obiceiurilor vechi, la împlinirea dreptății celei noi. Din ceasul împreunării euharistice cu Hristos, credinciosul este slobozit de orice robie, fiind ridicat și așezat în demnitatea de fiu al Părintelui ceresc. În felul acesta, „murind lumii și trăind lui Dumnezeu, vom răspândi o mireasmă bineplăcută și vom afla intrare la Tatăl prin Fiul”, căci „Hristos este Arhiereul nostru veșnic, Care ne comunică starea Sa de jertfă, prin Taine, și prin Euharistie în particular, ca să ne înfățișeze și pe noi ca jertfe duhovnicești înaintea Tatălui” (pr. prof. Dumitru Popescu, p. 332).

Fiind însuși Trupul și Sângele Domnului, Sfânta Euharistie intră în constituția firească a celui botezat și, depășind într-însa puterea morții, aduce cu sine depășirea omului vechi și totodată perspectiva împreunării cu Hristos, Cel răstignit și înviat. Socotirea ei în planul mântuirii se face așadar din perspectiva unei integrări complementare, poziționându-se în centrul celorlalte Sfinte Taine. Această așezare mistico-centrică se explică în principal prin caracterul ei inepuizabil și veșnic. „Fără îndoială că Hristos Se află în toate Tainele” - spune Sfântul Nicolae Cabasila - „El care este Ungerea și Botezul și Hrana noastră, ba este de față și în cei care iau parte la săvârșirea Sfintelor Taine, împărțindu-le din darurile Sale, dar în fiecare din Taine El este de față în alt chip. Pe cei botezați îi curățește de întinăciunea păcatului și întipărește în ei din nou chipul Său. În cei miruiți face lucrătoare puterile Duhului Sfânt, a căror comoară S-a făcut trupul Său prin ungere. Când îl duce însă pe credincios la Sfânta Masă și-i dă să mănânce din însuși Trupul Lui, Mântuitorul schimbă întru totul lăuntrul primitorului, împrumutându-i însăși personalitatea Sa, iar noroiul care primește vrednicie de împărat nu mai este noroi, ci se prefăce în însuși Trupul Împăratului; ceva mai fericit decât această soartă nu s-a putut închipui. De aceea Sfânta Împărtașanie este Taina cea mai mare, pentru că mai încolo de ea nu se mai poate merge, nici nu se mai poate adăuga ceva. Căci, de regulă, după o treaptă vine a doua, după aceasta a treia și apoi tot așa până la cea din urmă. După Sfânta Împărtașanie nu mai este loc unde să pășești, de aceea trebuie să te oprești aici și să te gândești cum să faci ca să poți păstra până la sfârșit comoara pe care ai dobândit-o” (Sfântul Nicolae Cabasila, „Despre viața în Hristos”, București, 2009, pp. 113-114).

(ziarullumina.ro)

ȘTIRI

PS Părinte Emilian Crișanul a participat la sărbătoarea Sf. Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, în Timișoara

În ziua sărbătoririi Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, ocrotitorul Banatului, Dumnezeisca Liturghie a fost oficiată de un sobor de ierarhi, format din Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului, preoți și diaconi.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul în cadrul căruia a vorbit despre viața Sfântului Iosif cel Nou, precum și despre faptul că sfinții sunt oameni, care, încă din viața lor pământească, au bineplăcut lui Dumnezeu. Alături de numărul mare de credincioși, la slujbă au participat reprezentanți ai autorităților județene și locale, monahi, monahii și foarte mulți elevi și studenți.

Seara, de la ora 18:00, la Catedrala Mitropolitană se va oficia slujba Vecerniei, urmată de un concert coral, susținut de Corul Catedralei, dirijat de pr. Dan Dragomir. Programul liturgic va continua cu Paraclisul Sfântului Iosif. Racla cu moaștele ocrotitorului catedralei va rămâne deschisă până Luni, 16 septembrie, când, la finalul Sfintei Liturghii, va fi reșezată la locul obișnuit din monumentalul lăcaș de cult.

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci la Mănăstirea Feredeou

Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci a reprezentat pentru credincioșii prezenți la slujbele de la Mănăstirea Feredeou, așezământul monahal din deal, un prilej de înaltă trăire duhovnicească.



Pentru a intensifica evlavia și bucuria duhovnicească, la inițiativa Părintelui stareț Arhim. Ilarion Tăucean și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, de câțiva ani, soborul de slujitori și pelerinii parcurg împreună, procesiunea „Drumul Crucii”, care începe la poalele dealului, cu popasuri la cele 14 cruci așezate la o anumită distanță, și care, prin icoanele înălțate pe acestea, exprimă calvarul Mântuitorului pe drumul spre Golgota.

După aceasta, credincioșii au participat la Slujba de Priveghere săvârșită în Paraclisul Înălțării Sfintei Cruci din curtea mănăstirii.

Programul slujbelor a continuat a doua zi dimineața, când pelerinii au avut bucuria de a participa la Sfânta Liturghie arhierescă, săvârșită de către Întâistătătorul

Eparhiei noastre, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în prezența a numeroși credincioși. Din sobor a făcut parte, pe lângă alți părinți, Arhim. Ilarion Tăucean, starețul mănăstirii și Arhid. Tiberiu Ardelean, inspector eparhial.

La momentul convenit, Înaltpreasfinția Sa a rostit cuvântul de învățătură cu titlul „Sărbătorile Sfintei Cruci” (pe baza citirilor scripturistice ale praznicului: I Cor. 1; Ioan 19) care de-a lungul anului bisericesc sunt popasuri duhovnicești legate de evenimente din istoria sfântă, întărirea ale dreptei credințe și evlaviei creștine, mărturisite de toți cei ce poartă semnul jertfei Mântuitorului spre binecuvântarea lucrării lor în Biserică și societate spre pacea și progresul lumii.

La final, părintele stareț arhim. Ilarion Tăucean i-a mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, în numele viețuitorilor mănăstirii și al soborului preoților slujitori, pentru prezența în mijlocul pelerinilor veniți din toată vecinătatea și tuturor preoților și credincioșilor care au participat în aceste zile la sfintele slujbe săvârșite la sfânta mănăstire din deal.

Mii de pelerini la Crucea-monument în anul Centenarului Bănățean

În acest an în care este sărbătorit Centenarul Bănățean, peste 3000 de pelerini s-au unit în rugăciune pe Muntele Mic, participând la cel de-al 14-lea Pelerinaj organizat de Episcopia Caransebeșului în ziua Praznicului Înălțării Sfintei Cruci, la Crucea-monument. Miile de pelerini s-au alăturat unui sobor de ierarhi, preoți și diaconi, precum și militarilor care au venit și în acest an să fie împreună la acest eveniment remarcabil din Banatul de Munte.

La orele dimineții s-a pornit în procesiune de la troița ce se află la intrarea în stațiune, până la Crucea-monument, construită spre cinstirea memoriei eroilor bănățeni căzuți în luptă pentru făurirea idealului poporului român, Marea Unire.

La baza Crucii a fost oficiată Sfânta Liturghie de către Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului, alături de Preasfințitul Părinte Nicodim, Episcopul Severinului și Strehaiei, Preasfințitul Părinte Siluan, Episcopul românilor ortodocși din Ungaria și locțiitor al Episcopiei Dacia Felix și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului, înconjuțați de un sobor de preoți și diaconi. După Sfânta Liturghie, a fost săvârșită o slujbă de pomenire a eroilor bănățeni și a citorilor ce au înălțat crucea de pe Muntele Mic. Cuvântul de învățătură a fost rostit de Preasfințitul Părinte Nicodim care a ilustrat semnificația praznicului și a scos în evidență importanța cinstirii Sfintei Cruci.

Cu prilejul acestui eveniment, credincioșii prezenți au avut bucuria de a se închina la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului (copie a icoanei Trihirussa „cea cu trei mâini”) de la Mănăstirea Hilandar din Sfântul Munte Athos, ce se află la Mănăstirea Neamț, precum și la moaștele Sfântului Simeon Stălpnicul de pe Muntele Minunat.

Aceste sfinte odoare au fost aduse din Moldova de o delegație de la Mănăstirea Neamț condusă de părintele stareț Benedict Sauciu încă din ajunul Praznicului Înălțării Sfintei Cruci și au fost depuse în Catedrala Episcopală din Caransebeș, unde a fost săvârșită Vecernia cu Litie de către Preasfințitul Părinte Lucian. Atât la Caransebeș, cât și pe Muntele Mic credincioșii s-au închinat la icoana Maicii Domnului și la sfintele moaște pe tot parcursul sfintelor slujbe. În semn de prețuire pentru această osteneală Preasfințitul Părinte

Lucian i-a conferit părintelui stareț Benedict Sauciu Ordinul Eparhial „Crucea Episcop Elie Miron Cristea” pentru clerici.

După momentul de rugăciune au fost depuse coroane la baza Crucii-monument și a avut loc ceremonialul militar, oferit de către Brigada 18 Cercetare Supraveghere „Decebal” din Timișoara, marcând astfel Centenarul Bănățean – 100 de ani de la intrarea administrației românești în Banat.

Ședința Consiliului Eparhial Arad, în prezența Mitropolitului Banatului

În ziua de vineri, 13 septembrie 2019, la reședința arhiepiscopală din Arad s-a întrunit în ședință de lucru, Consiliul Eparhial al Arhiepiscopiei Aradului. La invitația Înaltpreasfințitului Părinte Timotei a fost prezent Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, continuându-se astfel o tradiție existentă în Mitropolia Banatului.



Alături de cei doi ierarhi a fost prezent și Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului. De asemenea, au participat la ședință membrii clerici și mireni ai Consiliului Eparhial precum și clericii din administrația eparhială. Chiriarhul arădean a salutat prezența Mitropolitului Banatului, mulțumindu-i totodată pentru toată purtarea de grijă pe care o are față de Eparhia Aradului și pentru toate bunele îndemnuri oferite întotdeauna spre folosul întregii eparhii.

Pe ordinea de zi, pe lângă analiza unor activități din domeniul administrativ-bisericesc, economic și de patrimoniu, a fost prelucrat și textul noului regulament de ordine interioară al instituției. Regulamentul va fi pus la dispoziția fiecărui conducător de sector, așa încât persoanele care vor fi angajate în viitor să fie familiarizate cu drepturile și obligațiile ce le revin în cadrul Arhiepiscopiei Aradului. Textul noului regulament de funcționare internă a fost elaborat în conformitate cu Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române și cu noul Cod al Muncii, la care s-a adăugat și un nou capitol, intitulat „Dispoziții privind protecția datelor cu caracter personal”.

Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a dat unele îndrumări la problemele curente care intră în competența acestui for deliberativ eparhial, și anume, a Consiliului Eparhial.

Consiliul eparhial este organism executiv al Adunării eparhiale și are în competență problemele bisericești administrative, culturale, social-filantropice, economice, patrimoniale și fundamentale pentru întreaga eparhie. Consiliul eparhial se compune din 9 membri, 3 clerici și 6 mireni, aleși pe termen de 4 ani de Adunarea eparhială dintre membrii ei. Consiliul eparhial se întrunește la convocarea chiriarhului de două ori pe an sau ori de câte ori este nevoie.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU,
 SORIN GHEORGHE SĂPLĂCAN
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.